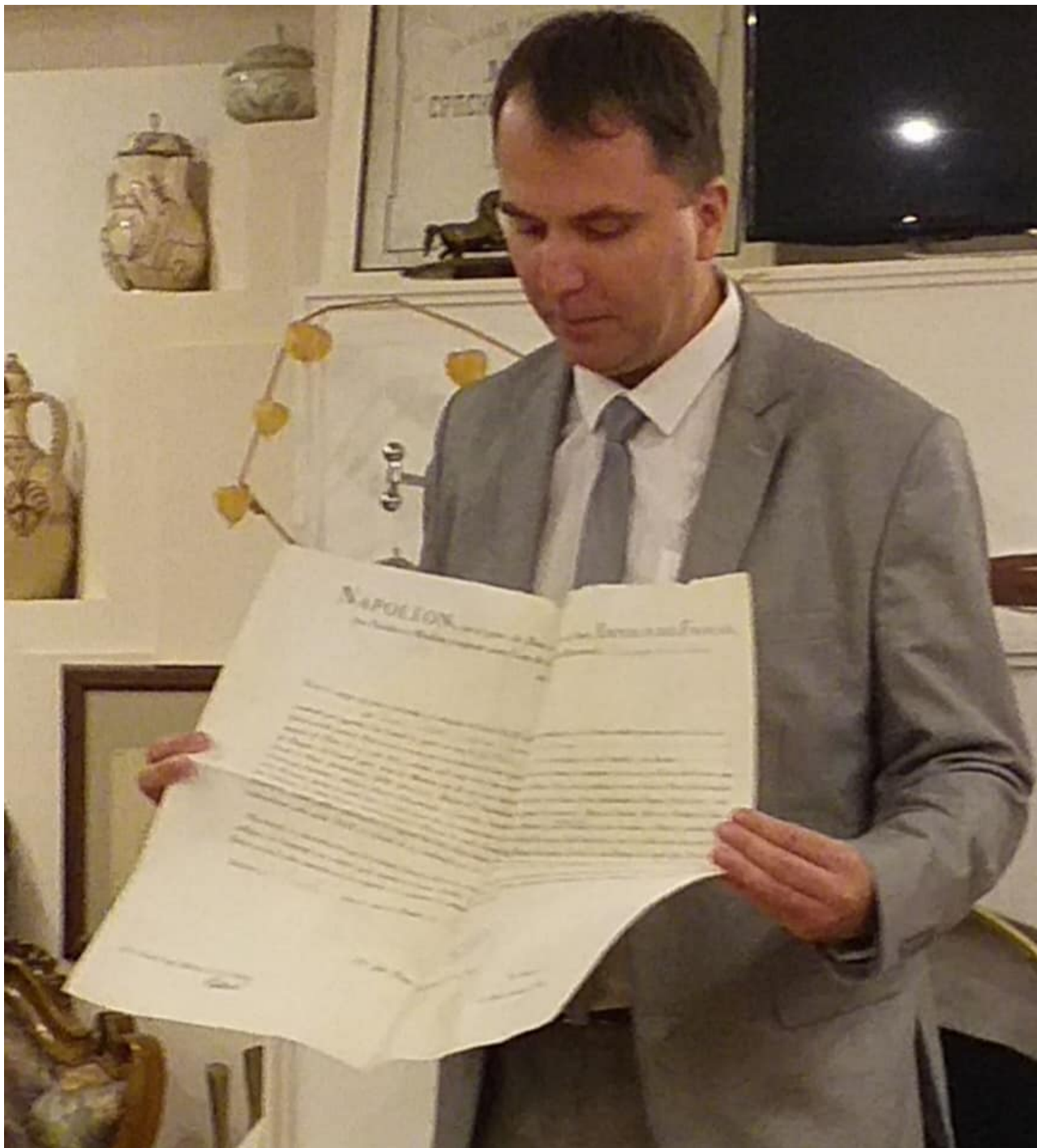

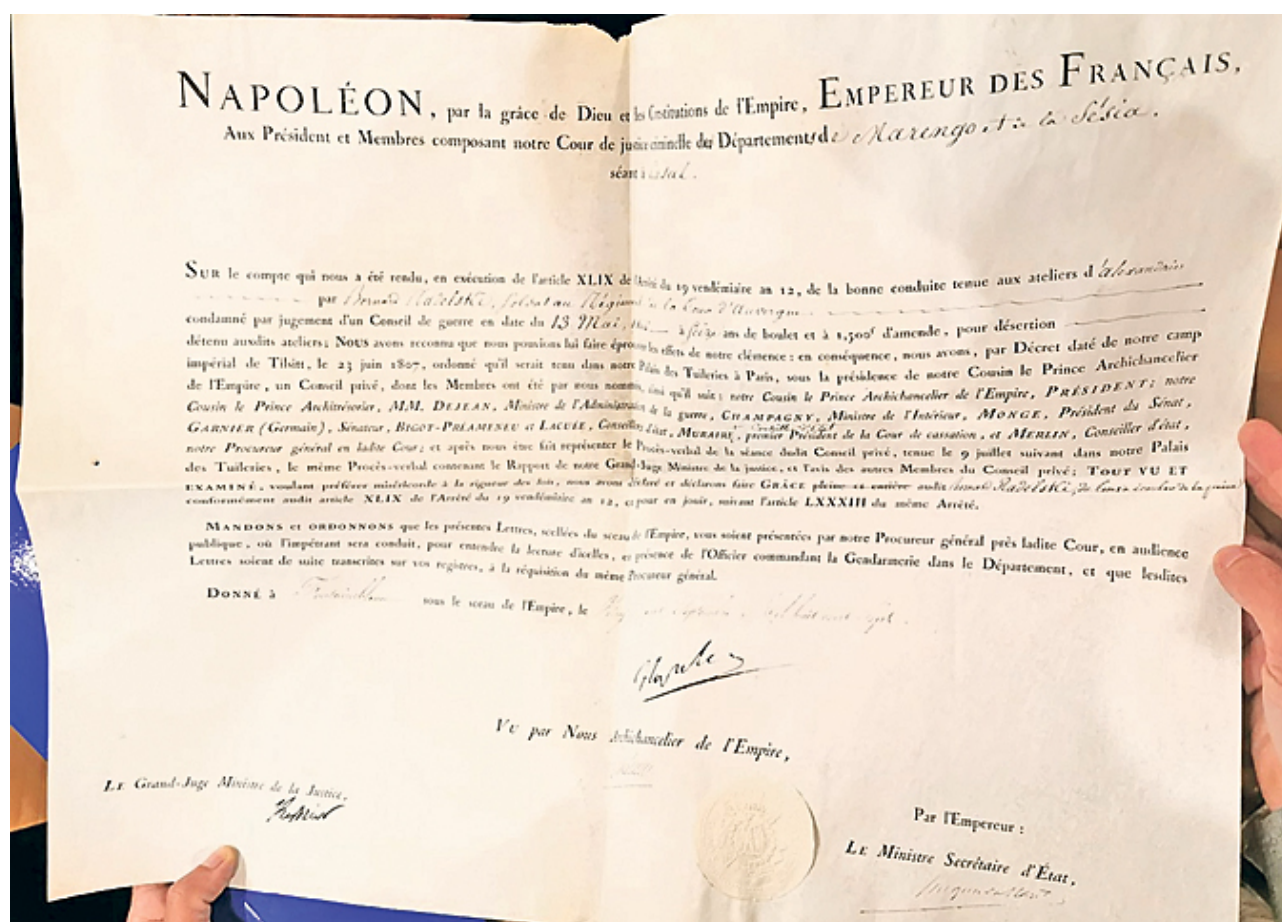
Обележена шеста годишњица Адлигата и 138. годишњица од првог отварања за јавност Породичне библиотеке Лазић (од 1882).

За Дан Адлигата, из Француске, а преко Италије, стигао је документ из 1807. године са оригиналним потписом императора Наполеона I Бонапарте (1769-1821). „Ради се о поклону једне грофице, која није желела да се њено име објави. Међутим, трошкови у вези са порезима, транспортом, осигурањем, провером аутентичности били су толики да смо морали да ангажујемо донаторе у Београду да помогну у њиховом покривању“, каже Виктор Лазић, председник Удружења Адлигат и додаје: „Ниједан велики музеј на свету није велики ако баштини само локалне артефакте, ма колико они значајни били за свет. Лувр и Британски музеј подједнако су значајни због својих египатских и других светских збирки, као и због збирки Француске и Британије. У том правцу и ми развијамо Адлигат, са жељом да се створи светско чвориште културе, уметност и науке. Набавка документа оваквог значаја је само један, али важан корак у том правцу.“

Ради се о неувобичајено великом документу за то време ратова и криза, што му даје посебан значај и вредност. Потписан је у славној Палати Фонтебло у Паризу, 27. септембра 1807. године. Један од најславнијих војсковођа историје, документ којим се даје милост дезертеру Александру Бернару Раделском осуђеном на „шеснаест година ношења кугле са оковима и 1.500 франака казне“, потписао је само са „Наполеон“ уз образложење: „дајемо предност милосрђу над строгиости закона“. Па ипак, осуђеник је добио само обично, а не и потпуно помиловање. Документ садржи

још три потписа. Најзначајнији се свакако потпис архиканцелара империје Жана Жака Режи де Камбасереса (1753-1824), војводе Војводства Парме, председника комисије и једног од аутора славног Наполеоновог законика за који је сам Наполеон говорио: „Славу мојих 40 победа потамниће један Ватерло, али славу мога законика ништа неће потамнети“. То је свакако један од најзначајнијих правних аката у историји света чији је утицај на свеукупно право и на право многих појединачних земаља, огroman.

Документ је потписао и тадашњи француски министар правде, сенатор и војвода Клод Амброаз Ренјије (1746-1814) и државни секретар, војвода и један од најближих Наполеонових сарадника Иг Бернар Маре (1763-1839). „Посредна веза овог документа са Наполеоновим закоником свакако ће бити разлог зашто верујемо да ће стотине правника и нарочито студената права желети да посети Адлигат. У нашој редовној тури већ је планирано да се истакне и веза Наполеона са Србијом, која је вишеструка и комплексна. Наполеонова освајања и дипломатске акције увелико

су се одражавала на Први српски устанак. Позната је тврдња да се дивио Карађорђу, којег је сматрао најбољим војсковођом на свету а српске војсковође су му на неки начин окончале каријеру – од 37 руских генерала који су учествовали у Бородинској бици чак 10 су били Срби или српског порекла.

„Оно што ме је посебно фасцинирало код овог документа јесте то што је заробљеник словенског порекла, из посебне јединице француске војске која је формирана од бивших заробљеника и од људи са освојених територија. Затим, сведочанство о неприкосновеном правном уређењу Француске империје. Један обичан дезертер прошао је компликоване судске процесе а на крају, да би био помилован, одобрење је морало да потпише троје високих државних чиновника и сам император. Фасцинантно!“ каже потпредседница Адлигата, адвокат Горица Лазић.

Harvey